

Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99> (дата звернення 14.12.2013 р.). — Назва з екрана.

6. Руденко Л. М. Аналіз відмінностей обліку нематеріальних активів за національними П(С)БО від обліку за МСФЗ (порівняння МСБО 38 та П(С)БО 8) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://biznesinalogi.com/analiz-vidminnostej-obliku-nematerialnix-aktiviv-za-nacionalnimi-psbo-vid-obliku-za-msfz-porivnyannya-msbo-38-ta-psbo-8/> (дата звернення 14.12.2013 р.) .). — Назва з екрана.

Іванова Ангеліна

студентка

Пустовіт Марина

студентка

Криворізький національний університет

м. Кривий Ріг

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Собівартість продукції представляє собою вартісну оцінку продукції на базі вартості споживаємо у процесі її виробництва сировини, матеріалів, палива, енергії, праці, та інших складників. Це так звана повна собівартість, яка включає в себе всі витрати на виробництво продукції, продаж товарів, виконання робіт та послуг. Порівняння повної собівартості з доходом від реалізації продукції дає валовий прибуток від реалізації

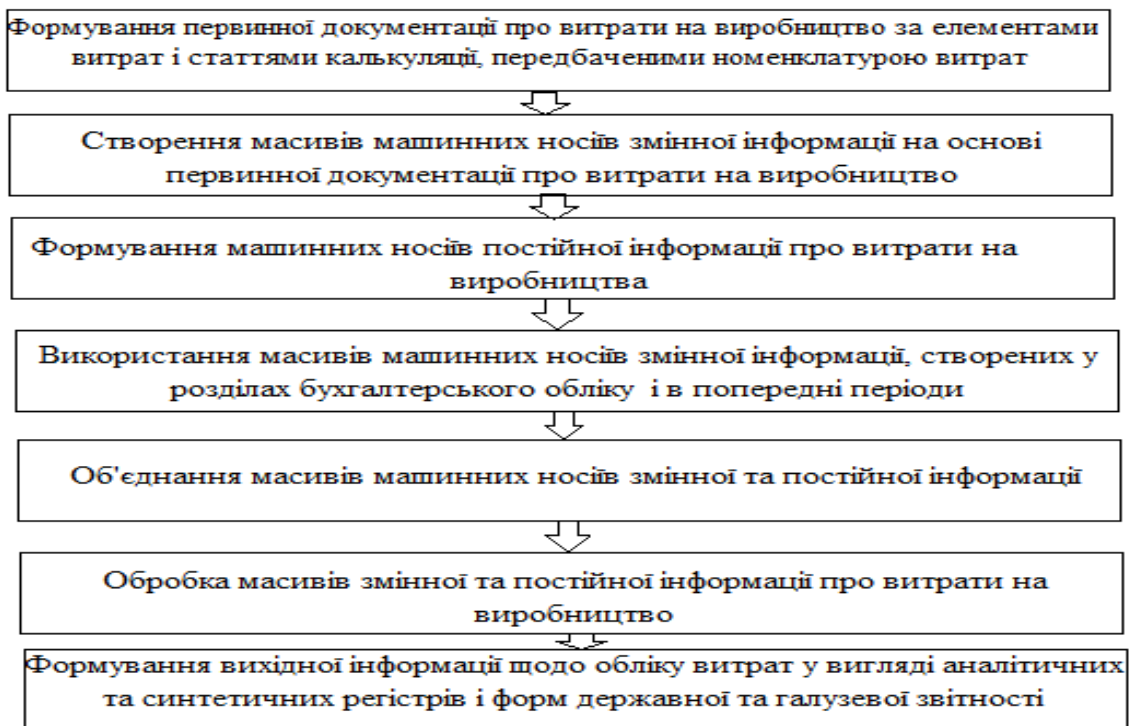
Одним з найбільш важких та суперечливих питань стосовно виникнення обліку витрат виробництва є склад та структура витрат, що включаються до собівартості продукції, показники собівартості, які формуються у бухгалтерському обліку, - це показники фактичних витрат, тобто вже підсумкові показники, які демонструють, як сформувалися планові показники собівартості.

Грамотний контроль за витратами вимагає, щоб собівартість продукції розраховувалась заздалегідь, тобто планувалась, що являє собою систему техніко-економічних розрахунків, які відображають величину поточних витрат, що включаються до складу собівартості валової продукції, а також величину витрат, що склалися протягом усього промислового циклу, які включаються до складу собівартості товарної продукції [1, с. 110].

Процес розрахунку собівартості носить назву "калькулювання", а підсумковим документом такого процесу є калькуляція. Під калькуляцією прийнято розуміти розрахунок у грошовому виразі собівартості одиниці продукції за встановленими статтями витрат.

Процес калькулювання спрощується, якщо дотримуватися такого порядку обліку витрат на виробництво та їхнього зарахування до собівартості певного виду продукції: прямі витрати безпосередньо зараховувати до собівартості продукції за центрами їхнього виникнення на основі даних первинної документації; непрямі витрати розподіляти пропорційно між структурними підрозділами підприємства і зараховувати до собівартості валової та товарної продукції, а отримані результати узагальнювати на рахунку основного виробництва; фактичні витрати за звітний період розподіляти між випуском готової продукції і незавершеним виробництвом; складати калькуляційні листки собівартості одиниці окремих видів продукції; оприбутковувати готову продукцію та відображати відхилення фактичної собівартості готової продукції від її планової собівартості окремою позицією [2, с. 3-10].

Оскільки узагальнення витрат і калькулювання собівартості продукції потребує багато робочого часу, такі роботи доцільно автоматизувати (рис. 1).

Рис. 1. Автоматизація розв'язання облікових задач за витратами на виробництво

Таким чином організація обліку собівартості є своєчасне, повне і достовірне визначення фактичних витрат за етапами формування витрат, пов'язаних з виробництвом і збутом продукції, обчислення фактичної собівартості окремих видів продукції, а також контроль за використанням матеріальних, трудових та грошових ресурсів.

Управління витратами базується на ефективній організації обліку витрат, що в значній мірі залежить від деталізації обліку витрат за місцями

виникнення витрат, здійснення оперативного контролю за витратами та собівартістю.

Список використаних джерел

1 Богач Б. М. Планування собівартості продукції, як складовий елемент економіки підприємства / Б. М. Богач // Праці Шостої міжнародної наукової конференції "Управління розвитком соціально-економічних систем, глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання". Ч. 1 / Донецьк. нац. ун-т. – Донецьк, 2005. – С. 112 – 114.

2 Белоусова І., Чумаченко М. Проблеми обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції в промисловості // Бухгалтерський облік та аудит. – 2009. – №4. – С.3-10.

Ільчак Ольга

аспірант

Національний університет біоресурсів

і природокористування України

м. Київ

ОБЛІК ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Земля є одним з основних джерел існування суспільства. Земля – найважливіше багатство суспільства, основний засіб виробництва у сільському господарстві, просторовий базис розміщення та розвитку всіх галузей народного господарства. Тому землю потрібно розглядати з двох боків. По-перше, як простір, необхідний для різного виробництва (для всякої людської діяльності) і, по-друге, як умову для виробництва продукції.

Останнім часом питання обліку земель досліджують в своїх наукових працях відомі вчені-економісти: П.Т. Саблук, В.М. Жук, Б.В. Мельничук, І.В. Герасимчук, Б.С. Гузар, Н.М. Малюга та інші науковці. Однак, незважаючи на вагомий науковий напрацювання, окремі питання щодо руху земельних часток, документального оформлення земельних ділянок, відображення їх на рахунках бухгалтерського обліку та у фінансовій звітності аграрних підприємств залишилися на сьогоднішній день актуальними і потребують подальших досліджень.

Процес виробництва необхідної кількості продукції землеробства відбувається внаслідок дії людини на землю як предмет праці. При цьому використовуються фізичні, хімічні та біологічні особливості ґрунтового покриву землі, в якому відбувається життєдіяльність рослин. Кінцевий результат праці у (землеробстві – врожайність рослин), у значній мірі